

Тому що, з самого дитинства до такої дитини буде підвищена увага зі сторони сверсників, її будуть супроводжувати косі погляди товаришів, а можливо навіть приниження з їх боку. Хтось буде відпускати образливі коментарі в її бік, а хтось може й дати волю кулакам [2, с.2-27].

В такій родині дитині буде важко морально, вона може стати неповноцінною, забитою, можливо навіть психічно не здоровою дитиною. З цього приводу пишуть багато психологів, саме щодо важливості виховання дитини в повноцінній родині, двома батьками, під якими розуміється різностатеві батьки: папа та мама.

Підсумовуючи, можу сказати, що я не гомофоб. Тому що, я не проти одностатевого кохання, не проти таких відносин, навіть не проти спільного проживання людей з нестандартною орієнтацією. Ні.

Однак, я проти шлюбу між такими особами, проти створення ними родини, проти усиновлення та виховання ними дітей, проти пропаганди одностатевих відносин серед людей, в особливості серед неповнолітніх дітей.

Література:

1. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. (у редакції від 10.11.2016). – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>.
2. Дискримінація за ознакою сексуальної орієнтації і гендерної ідентичності в Європі: видавництво Ради Європи, березень 2012 року – 169 с. – Режим доступу: ISBN 978-92-871-7240-2
3. Сабріна Паст, Ольга Капустіна. Одностатеві шлюби у країнах Європейського Союзу: праві різні, і не рівні: – Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/world/1593838-legalizaciya-odnostatevih-shlyubiv-u-krayinah-svitu-dovidka>

Заремба Вікторія Станіславівна,

*студентка 3-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Фомічова Н.В.*

ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ОБ'ЄКТИ САМОЧИННОГО БУДІВНИЦТВА

На сьогоднішній день в Україні актуальним є питання самочинного будівництва, змісту цього поняття, його правових наслідків, що обумовлюється як щоденним зростанням числа будівельних майданчиків, всіляких добудов і прибудов, так і кількістю судових позовів з приводу самочинно збудованих об'єктів. Недотримання особою, яка здійснює будівництво вимог ст. 376

Цивільного Кодексу України (далі ЦК України) є підставою для визнання будівництва самочинним [1]. Між тим у різних нормативно-правових актах (ЦК України, Кримінальний Кодекс України (далі КК України), Земельний Кодекс України (далі ЗК України), Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі КУпАП)) будівництво, реконструкція та перепланування, як окремих об'єктів нерухомості, так і приміщень у них, із порушенням вимог містобудівного законодавства, в одних випадках визначається «самовільним», а в інших – «самочинним».

Така термінологічна неузгодженість обумовлена тим, що до моменту набрання чинності ЦК України від 16 січня 2003 р., яким запроваджено поняття «самочинне будівництво», в усіх раніше прийнятих актах законодавства вживалось поняття «самовільне будівництво». Ст. 376 ЦК України містить чотири ознаки, за якими об'єкти нерухомості можуть бути визнані самочинно збудованими, а саме:

1) збудовані (будуються) на земельній ділянці, яка не була відведена для цієї мети, тобто: за відсутності у забудовника правових підстав для користування земельною ділянкою; з порушенням цільового призначення земельної ділянки;

2) збудовані (будуються) без належного дозволу: будівництво без дозволу на будівництво; будівництво без дозволу на виконання будівельних робіт;

Без звернення до інших законодавчих актів (ЗК України, законів, що діють у сфері будівництва) неможливо визначити обсяг та зміст поняття «самочинного будівництва». В свою чергу положення законів також вимагають конкретизації, зокрема при визначенні таких понять, як цільове призначення землі, дозвіл на будівництво тощо.

3) збудовані (будуються) без належно затвердженого проекту;

Законодавством мають бути чітко визначені випадки обов'язкової розробки проекту та його погодження, експертизи, що частково вирішено Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності» [2]. Крім того, закон не містить відповіді на питання, як слід кваліфікувати будівництво, яке хоча і відповідає відповідним вимогам, але здійснене з відхиленням від раніше розробленого проекту. Адже, непоодинокими є випадки, коли заплановано побудувати один об'єкт, а в результаті зовсім інший, що зумовлюється зміною кон'юнктури ринку, іншими обставинами.

Зрозуміло, коли мова йде про зведення багатоповерхового будинку, то проект має бути обов'язково. Та очевидно, що забудовник, у випадку добудови до приватного будинку, наприклад, гаражу, навіть не стане замовляти дорогий архітектурний проект, вже не кажучи про його затвердження. З прийняттям Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» це питання було

вирішено. Ст. 27 зазначеного закону вводить поняття будівельного паспорту забудови земельної ділянки. Проектування на його основі здійснюється без отримання містобудівних умов та обмежень, розроблення проекту будівництва здійснюється виключно за бажанням замовника. В законі також слід чітко прописати, при зведенні яких саме категорій нерухомих об'єктів забудовнику необхідно замовляти архітектурний проект.

4) збудовані (будуються) з істотними порушеннями будівельних норм і правил. Безумовно, на законодавчому рівні слід конкретизувати поняття «істотні порушення». Перш за все постає питання про критерії, за якими буде визначатися така істотність. Напевно, слід вважати, що порушення є істотним, у випадку, коли це може призвести до травмування та гибелі людей, псування або загибелі нерухомого майна.

Перелік ознак, наведений у ст. 376 ЦК України не є вичерпним, його слід розширити та деталізувати аби повністю охопити поняття «самочинне будівництво». Забудовник внаслідок своїх неправомірних дій несе цивільно-правову відповідальність (ст. 376 ЦКУкраїни), адміністративно-правову відповідальність (ст.ст. 96, 97, 150 КУпАП) або кримінальну відповідальність (ст. 1971 ККУкраїни). Згідно статті 65 Конституції України є заборона двічі притягати одну й ту ж саму особу до відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення, та все ж допускається притягнення до відповідальності за одне правопорушення до кількох різних видів відповідальності: наприклад, особа, що звела будинок на самовільно зайнятій чужій земельній ділянці з нанесенням значної шкоди власнику чи користувачу цієї земельної ділянки може нести як цивільно-правову відповідальність (у випадку знесення об'єкта самочинного будівництва), так і кримінальну відповідальність (п.1 ст. 1971 КК України).

Можна зробити висновок, що у зв'язку із законодавчою неврегульованістю окремих питань, щодо самочинного будівництва, необхідним є внесення змін у чинне законодавство та подолання у ньому значної кількості прогалин та колізій.

Література:

1. Цивільний кодекс України: Кодекс від 16.01.2003 № 435-IV//Відомості Верховної Ради України, 2003, № 40-44, ст.356
2. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI// Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 34, ст.343.